

Arrest

nr. 212 623 van 21 november 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 30 november 1999.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 14 november 2015 en dient op 30 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 mei 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 19 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en bent Pasjtoe van etnische origine. U woonde in het dorp Hazarnaw in het district Momandara van de provincie Nangarhar.

U hebt Afghanistan verlaten omwille van problemen met de taliban. Uw vader was douanier in Torkham. Uw vader was verantwoordelijk voor het afhandelen van de documenten van het goedertransport van onder meer verschillende NATO landen. De taliban kwam dit te weten en eiste dat uw vader zou stoppen zijn werk als douanier. Zo ontving uw vader een dreigbrief op 3 shawwal 1436 (20 juli 2015). Uw vader hechtte geen belang aan deze bedreigingen. In de maand asad 1394 (van 23 juli tot 22 augustus 2015 GK) werd uw vader op de weg tegengehouden en geslagen door de taliban. De politie slaagde er in uw vader te redden, waarna hij met ernstige verwondingen werd overgebracht naar een ziekenhuis in Jalalabad. Sinds deze aanval verbleef uw vader in Torkham en kwam hij niet meer naar huis. Naar aanleiding van het offerfeest (van 23 tot 25 september 2015) besloot uw vader alsnog huiswaarts te keren. Toen hij vervolgens opnieuw naar Torkham reed met de wagen probeerde de taliban hem opnieuw tegen te houden. Uw vader slaagde er in te ontsnappen en veilig naar Torkham te reizen. De volgende dag werd u tegengehouden door de taliban. U werd geslagen en vervolgens ontvoerd. Op de derde nacht van uw gevangenschap slaagde u erin te ontsnappen met de hulp van een vrouw die in de woning verbleef waar u werd vastgehouden. Tijdens uw vlucht werd u aangesproken door een man van een naburig dorp. Hij verzorgde u, gaf u onderdak en bracht uw vader op de hoogte van uw ontsnapping. Vervolgens begeleidde deze man u naar Jalalabad, waar uw oom langs moederszijde een hotelkamer voor u had geboekt. Er werd bovendien nog een dreigbrief bezorgd op 18 dhu-i-hijja 1436 (2 oktober 2015 GK). U verbleef nog vier dagen in de Jalalabad in afwachting van de voorbereidingen van de smokkelaar om vervolgens met het vliegtuig naar Iran te reizen. U reisde naar België waar u aankwam op 14 november 2015 en op 30 november 2015 een asielaanvraag indiende.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw taskara, foto's van uw vader, de badge van uw vader en twee dreigbrieven neer zowel als een kopie van een attest met het registratienummer van uw vader, een brief van het ministerie van financiën, de taskara van uw vader, een bundel documenten van de douane en een brief over de licentie van uw vader. Tot slot legt u tevens uw arbeidscontract en een attest van het Centrum Leren en Werken Don Bosco Woluwe neer.

B. Motivering

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u, overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 9 februari 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. De taskara die u in het kader van uw asielverzoek aanbrengt is niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst overtuigen uw verklaringen over gebeurtenissen in uw regio niet. Zo slaagt u er niet in om, hiernaar gevraagd door het Commissariaat, spontane verklaringen af te leggen over protesten of demonstraties in uw regio (CGVS, p.21). Wanneer het Commissariaat vervolgens specifiek informeert naar een protest waarbij de Kabul-Jalalabad Highway geblokkeerd werd stelt u dat niemand van Hazarnaw zoiets deed en verklaart u er bovendien niets van gehoord te hebben (CGVS, p.21). Dit strookt niet met de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat in januari 2012 de Kabul-Jalalabad highway in het Momandara district tijdelijk op verschillende plaatsen afgesloten werd door duizenden protestanten tegen landroof in hun district. Ook over incidenten waarbij er leden van de taliban gedood werden weet u geen doorleefde verklaringen af te leggen. Wanneer het CGVS informeert naar een specifieke manier van aanvallen op de taliban antwoordt u vreemd genoeg dat dit uw job niet was (CGVS, p.24). Volgens informatie werden er in mei en juni 2015 tientallen rebellen gedood in gerichte drone aanvallen in uw regio. Zeventien militanten werden gedood in de Basawal regio van uw district, op enkele kilometers van uw dorp. Nog vreemder wordt het wanneer het CGVS informeert naar een aanval op een konvooi nabij uw dorp. Zo stelt u, gevraagd te vertellen over de aanval op een belangrijk persoon van uw provincie, dat men geen dergelijke aanval pleegden (CGVS, p.35). Dit mag verbazen gezien het CGVS over informatie beschikt waaruit blijkt dat de aanval op gouverneur Saleem Kunduzi in uw dorp plaatsvond in juni 2015, enkele maanden voor uw vertrek. Wanneer het Commissariaat u hier vervolgens op wijst stelt u laconiek hier geen zaken mee te hebben (CGVS, p.24). Gezien u stelt uw hele leven tot uw vertrek in uw dorp Hazarnaw gewoond te hebben (CGVS, p.5) mag er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u coherente en doorleefde verklaringen kan afleggen over voorgenoemde gebeurtenissen in uw eigen regio.

Verder overtuigen ook uw verklaringen inzake uw beweerde regio van herkomst niet. Gevraagd naar het dorp Ahmanzaye Jaka stelt u dit niet te kennen. Dit mag verbazen gezien dit dorp nabij de weg ligt naar Torkham en u, gevraagd naar de wegbeschrijving van uw dorp naar Torkham, er wel in slaagt om spontane verklaringen af te leggen over andere, verder gelegen dorpen (CGVS, p.10). Verbazend genoeg slaagt u er evenmin in het dorp Awlada Taraki te lokaliseren (CGVS, p.10), ondanks de vaststelling dat dit dorp vlak langs Hazarnaw gelegen is. Voorts stelt u verkeerdelijk, zoals blijkt uit informatie, dat er geen school ligt in het dorp Ghazgy (CGVS, p.11). Bovendien doen uw verklaringen in verband met de laatste presidentsverkiezingen verdere twijfels rijzen. Gevraagd waar de mensen tijdens deze verkiezingen hun stem konden uitbrengen haalt u de moskee, het gasthuis van de Malik en het districtshuis aan (CGVS, p.25). Het mag verbazen dat u hierbij geen spontane verklaringen aflegt over de school van uw dorp. Informatie waarover het CGVS beschikt toont namelijk aan dat 433 personen hun stem uitbrachten op deze locatie in uw dorp. Tot slot dient een gebrekkige kennis te worden vastgesteld over de rivier in uw regio. Gevraagd of er rivieren zijn in de omgeving haalt u de Kunar-rivier aan (CGVS, p.4). Gevraagd om deze rivier te situeren ten opzichte van uw dorp stelt u dat

het aan uw rechterkant ligt, naar de zonsondergang (CGVS, p.4). Dit strookt geenszins met informatie waarover het Commissariaat beschikt en waaruit blijkt dat de Kaboel-Kunar rivier zich in het noordelijke deel van uw district bevindt. Gezien u verklaart uw hele leven in Hazarnaw gewoond te hebben mag er logischerwijze van u verwacht worden dat u correcte informatie verstrekt over uw nabije omgeving.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Momandara gelegen in de provincie Nangarhar. Wanneer u, na de bevraging over uw regio door het Commissariaat-generaal, geconfronteerd wordt met de aanwezige onzekerheid over uw daadwerkelijke herkomst stelt u dit niet te kunnen verklaren en haalt u aan dat u alles wat u hoorde of zag verteld heeft (CGVS, p.29). Gezien de bovenstaande confrontatie gebaseerd is op voorgaande grondige bevraging tijdens het interview kan uw antwoord geenszins uw geloofwaardigheid herstellen. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Hazarnaw gelegen in het district Momandara van de provincie Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Vooreerst moet worden gesteld dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen met betrekking tot uw herkomst uit het district Momandara te herstellen. Bovendien dient te worden vastgesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom maar slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Verder dient te worden vastgesteld dat de foto's van uw vader, de dreigbrieven, de documenten met betrekking tot het beweerde werk van uw vader en de attesten van uw tewerkstelling en uw opleiding in België houden geen enkel verband met uw herkomst zodat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband niet kunnen herstellen. Uit de taskara's van u en uw vader kan ten slotte niet worden afgeleid waar u in de periode voor uw aankomst in België zou hebben verbleven aangezien er enkel uit blijkt waar de betrokken personen werden geboren en waar de stukken werden afgeleverd.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS dd. 11 mei 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p.2). U werd er tevens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar en onder welke omstandigheden u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen en het feit dat u nog overleg pleegde met uw advocaat, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel I, A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève), en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:

“Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling, De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

zich buiten het land van herkomst bevinden;

een gegronde vrees voor vervolging hebben;

“omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging”.

de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen invoeren.

Deze elementen toegepast op verzoekers:

zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België, waar hij zijn aanvraag tot asiel heeft ingediend op 30 november 2015.

een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Op basis van de verklaringen van verzoeker wordt door verweerster geconcludeerd dat hij geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft kunnen aantonen.

Verzoeker vreest vervolgd te worden door de Taliban omdat zijn vader als douanier gewerkt heeft. Verzoeker is zelf het slachtoffer geweest van vervolging in de vorm van ontvoering.

Wat betreft de subjectieve vrees van verzoeker wenst hij te verwijzen naar zijn verklaringen tijdens het gehoor.

Wat betreft zijn objectieve vrees wenst hij te verwijzen naar het hieronder staande rapport:

[citaat UNCHR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan van 6 augustus 2013]

<http://www.refworld.org/pdfid/51ffdca34.pdf>

En

“Verweerster begint zijn motivering naar te verwijzen naar het leeftijdsonderzoek en ze stelt ze de algemene geloofwaardigheid van verzoeker aangetast is omdat hij niet de waarheid verteld zou hebben over zijn leeftijd.

Verzoeker meent dat verweerster vooringenomen was in haar beslissing door vanaf meet af aan te twifelen aan de geloofwaardigheid van verzoeker.

Verweerster hecht geen geloof aan verblijf van verzoeker in Afghanistan. Verzoeker meent dat verweerster zijn dossier niet op een correcte wijze onderzocht heeft en zich schuldig gemaakt heeft aan een selectieve lezing van het gehoorverslag.

Verweerster was wel op de hoogte van veel incidenten in zijn dorp. Het feit dat hij niet op de hoogte was van een incident dat verweerster hem vraagt mag geen reden zijn om zijn verblijf in zijn regio in twijfel te trekken.

Verweerster vraagt de naam van een dorp in het district van verzoeker. Verzoeker kent dit dorp niet en verweerster neemt zijn verblijf in twijfel in Afghanistan. Verzoeker meent dat hij meerdere dorpen genoemd heeft.

Het feit dat hij een of ander dorp niet kent mag geen indicatie zijn om zijn verblijf in twijfel te trekken.

Verweerster moet een dossier in zijn totaliteit beoordelen en niet op basis van een of 2 of 4 verkeerde antwoorden.

Verweerder stelt dat verzoeker de kunar rivier verkeerd gesitueerd heeft. Verweerster stelt foutief dat verzoeker deze rivier ten opzichte van zijn dorp in zijn rechterkant situeert.

Dit is een verkeerde lezing van het gehoorverslag. Verzoeker stelde dat als hij vanuit zijn dorp richting Kapla Wic gaat in Kala, is de rivier in zijn rechterkant.

Verweerder leest het gehoorverslag niet op een correcte wijze. Het vreemdste argument van verweerder is het volgende:

Wanneer u na de bevraging over uw regio door het CGVS, geconfronteerd wordt met de aanwezige onzekerheid over uw daadwerkelijke herkomst...

Verweerster spreekt niet over de ongeloofwaardigheid maar over onzekerheid. Dit is een indicatie dat verweerster zelf twijfelt over haar 'vaststellingen'.

Verweerster heeft nagelaten om haar beslissing op een uitvoerige wijze te motiveren.

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen omdat de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

Verweerster heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Ze geen rekening heeft gehouden met het profiel van verzoeker

Ze geen rekening gehouden de verklaringen van verzoeker die juist waren.

Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel."

En

"Verweerster heeft nagelaten om te motiveren waarom verzoekers niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B – grond.

Hierbij wensen verzoekers te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':

"Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming".

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen. Hij is van oordeel dat hij in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker is afkomstig vanuit een district waar sprake is van willekeurig geweld. Verzoeker meent dat hij evenveel in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van dit artikel."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo

spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat: de verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Hazarnaw gelegen in het district Mohmand Dara van de provincie Nangarhar. De verzoekende partij verklaart dat haar vader omwille van zijn werkzaamheden als douanier in Torkham werd bedreigd door de taliban. Toen hij op een dag onderweg was naar zijn werkplaats in Torkham, zou verzoekers vader door de taliban zijn tegengehouden en bewusteloos geslagen. Na tussenkomst van de politie zou verzoekers vader naar het ziekenhuis zijn gebracht om daar te herstellen van zijn verwondingen. Toen verzoekers vader enige tijd later opnieuw naar Torkham reed, na thuis het Offerfeest te hebben gevierd, zouden de taliban hem opnieuw hebben proberen tegen te houden maar zou hij zijn kunnen ontsnappen. De verzoekende partij

verklaart dat zij de volgende dag zelf door de taliban werd tegengehouden en ontvoerd. Tijdens de derde nacht van haar gevangenschap zou zij er met de hulp van een vrouw in geslaagd zijn te ontsnappen. Met de hulp van een man die de verzoekende partij op haar vlucht zou zijn tegengekomen zou zij haar vader kunnen hebben verwittigen. Vervolgens zou de verzoekende partij door deze man naar Jalalabad zijn begeleid, waar haar oom voor haar een hotelkamer zou hebben geboekt. De verzoekende partij verklaart dat zij nog ongeveer vier dagen in Jalalabad verbleef alvorens met het vliegtuig naar Iran te reizen en van daaruit verder te trekken richting België. De verzoekende partij vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst te worden vermoord door de taliban.

In casu betwist de verwerende partij dat de verzoekende partij voor haar komst naar België in het dorp Hazarnaw gelegen in het district Mohmand Dara van de provincie Jalalabad heeft verbleven, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal hij desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

In casu legt de verzoekende partij volgende documenten neer: haar *taskara*, foto's van haar vader, de badge van haar vader, twee dreigbrieven, een document met het registratienummer van haar vader, een brief van het ministerie van Financiën, de *taskara* van haar vader, een bundel documenten van de

douane, haar vaders licentie, verzoekers arbeidscontract in België, twee attesten van het Centrum Leren en Werken Don Bosco Woluwe.

Op verzoekers *taskara* staat blijkens de gevoegde vertaling vermeld dat deze werd opgemaakt of afgeleverd in het dorp Hazarnaw gelegen in het district Mohmand Dara van de provincie Nangarhar en dat de verzoekende partij daar geboren is. Hieruit blijkt evenwel niet dat de verzoekende partij vanaf haar geboorte tot aan haar komst naar België op deze plaats verbleven heeft, zoals zij verklaart (stuk 5, gehoorverslag, p. 5). Aan de authenticiteit van dit document wordt overigens afbreuk gedaan door de vermelding dat de verzoekende partij veertien jaar oud was in 2013 en aldus geboren werd in 1999. Uit het leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij is immers gebleken dat de verzoekende partij op 14 december 2015 een leeftijd had van ouder dan achttien jaar, waarbij 20,4 jaar met een standaarddeviatie van een tweetal jaar een goede schatting werd bevonden (zie stuk 13, beslissing Dienst Voogdij van 22 december 2015). Uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat de verzoekende partij de resultaten van dit leeftijdsonderzoek binnen de daartoe gestelde beroepstermijn heeft aangevochten bij de Raad van State, zodat deze door de Raad als vaststaand dienen te worden beschouwd. Er dient bovendien te worden gewezen op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (zie stuk 17, Landeninformatie, COI Focus "Afghanistan. Corruptie en documentenfraude" van 27 juni 2013) waaruit blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de relevante elementen van verzoekers relaas aan te tonen. De *taskara* en foto's van verzoekers vader, de dreigbrieven, documenten met betrekking tot het beweerd werk van verzoekers vader en de attesten betreffende verzoekers tewerkstelling en opleiding in België bevatten geen objectieve aanwijzingen met betrekking tot verzoekers herkomst en zijn te dezen niet dienstig.

Gezien deze vaststellingen en uiteengezette redenen, oordeelt de Raad dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten dan ook uiterst relatief is.

Omwille van de relatieve bewijswaarde ervan, volstaan voormelde documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Aangezien de verzoekende partij verklaart geboren te zijn in het dorp Hazarnaw gelegen in het district Mohmand Dara van de Afghaanse provincie Nangarhar en daar heel haar leven te hebben gewoond tot haar vlucht uit haar land van herkomst, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan haar komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Haar kennis is echter ontoereikend.

Zo kon vooreerst worden vastgesteld dat de verzoekende partij onaannemelijk slecht op de hoogte is van belangwekkende gebeurtenissen in haar verklaarde regio van herkomst. In de bestreden beslissing wordt dienaangaand terecht als volgt gesteld:

"(...) Zo slaagt u er niet in om, hiernaar gevraagd door het Commissariaat, spontane verklaringen af te leggen over protesten of demonstraties in uw regio (CGVS, p.21). Wanneer het Commissariaat vervolgens specifiek informeert naar een protest waarbij de Kabul- Jalalabad Highway geblokkeerd werd stelt u dat niemand van Hazarnaw zoiets deed en verklaart u er bovendien niets van gehoord te hebben (CGVS, p.21). Dit strookt niet met de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat in januari 2012 de Kabul-Jalalabad highway in het Momandara district tijdelijk op verschillende plaatsen afgesloten werd door duizenden protestanten tegen landroof in hun district. Ook over incidenten waarbij er leden van de taliban gedood werden weet u geen doorleefde verklaringen af te leggen.

Wanneer het CGVS informeert naar een specifieke manier van aanvallen op de taliban antwoordt u vreemd genoeg dat dit uw job niet was (CGVS, p.24). Volgens informatie werden er in mei (...) 2015 tientallen rebellen gedood in gerichte drone aanvallen in uw regio. Zeventien militanten werden gedood in de Basawal regio van uw district, (...). Nog vreemder wordt het wanneer het CGVS informeert naar een aanval op een konvooi nabij uw dorp. Zo stelt u, gevraagd te vertellen over de aanval op een belangrijk persoon van uw provincie, dat men geen dergelijke aanval pleegden (CGVS, p.35). Dit mag verbazen gezien het CGVS over informatie beschikt waaruit blijkt dat de aanval op gouverneur Saleem Kunduzi in uw dorp plaatsvond in juni 2015, enkele maanden voor uw vertrek. Wanneer het Commissariaat u hier vervolgens op wijst stelt u laconiek hier geen zaken mee te hebben (CGVS, p.24). Gezien u stelt uw hele leven tot uw vertrek in uw dorp Hazarnaw gewoond te hebben (CGVS, p.5) mag er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u coherente en doorleefde verklaringen kan afleggen over voorgenoemde gebeurtenissen in uw eigen regio.”.

De verzoekende partij voert aan dat zij wel op de hoogte was van veel incidenten in haar dorp, maar laat na te preciseren over welke incidenten zij het heeft. De verzoekende partij doet op geen enkele wijze afbreuk aan de vaststelling dat tijdens haar gehoor door de dossierbehandelaar verwezen werd naar meerdere gebeurtenissen die zich volgens de informatie in het administratief dossier in haar dorp of regio hebben voorgedaan tijdens de laatste jaren van haar voorgehouden verblijf aldaar, maar dat zij daarover helemaal niet op de hoogte bleek (stuk 5, gehoorverslag, p. 21, 23, 24). Deze vaststelling is wel degelijk van aard de geloofwaardigheid van verzoekers verklaarde herkomst ernstig aan te tasten.

Verder dient te worden vastgesteld dat meerdere verklaringen over verzoekers dorp en de onmiddellijke omgeving daarvan niet stroken met informatie opgenomen in het administratief dossier. In de bestreden beslissing kon dienaangaand op goede gronden als volgt worden geoordeeld:

“(...) Gevraagd naar het dorp Ahmanzaye Jaka stelt u dit niet te kennen. Dit mag verbazen gezien dit dorp nabij de weg ligt naar Torkham en u, gevraagd naar de wegbeschrijving van uw dorp naar Torkham, er wel in slaagt om spontane verklaringen af te leggen over andere, verder gelegen dorpen (CGVS, p.10). Verbazend genoeg slaagt u er evenmin in het dorp Awlada Taraki te lokaliseren (CGVS, p.10), ondanks de vaststelling dat dit dorp vlak langs Hazarnaw gelegen is. Voorts stelt u verkeerdelijk, zoals blijkt uit informatie, dat er geen school ligt in het dorp Ghazgy (CGVS, p.11). Bovendien doen uw verklaringen in verband met de laatste presidentsverkiezingen verdere twijfels rijzen. Gevraagd waar de mensen tijdens deze verkiezingen hun stem konden uitbrengen haalt u de moskee, het gasthuis van de Malik en het districtshuis aan (CVGS, p.25). Het mag verbazen dat u hierbij geen spontane verklaringen aflegt over de school van uw dorp. Informatie waarover het CGVS beschikt toont namelijk aan dat 433 personen hun stem uitbrachten op deze locatie in uw dorp. Tot slot dient een gebrekkige kennis te worden vastgesteld over de rivier in uw regio. Gevraagd of er rivieren zijn in de omgeving haalt u de Kunar-rivier aan (CGVS, p.4). Gevraagd om deze rivier te situeren ten opzichte van uw dorp stelt u dat het aan uw rechterkant ligt, naar de zonsondergang (CGVS, p.4). Dit strookt geenszins met informatie waarover het Commissariaat beschikt en waaruit blijkt dat de Kaboel-Kunar rivier zich in het noordelijke deel van uw district bevindt. Gezien u verklaart uw hele leven in Hazarnaw gewoond te hebben mag er logischerwijze van u verwacht worden dat u correcte informatie verstrekt over uw nabije omgeving.”.

Waar de verzoekende partij erop wijst dat zij tijdens haar gehoor meerdere dorpen genoemd heeft, stelt de Raad vast dat dit door de verwerende partij niet wordt betwist en terdege in rekening werd genomen. De door de verzoekende partij gegeven opsomming van dorpen in Mohmand Dara weegt niet op tegen de vaststelling dat de namen van twee dorpen die blijkens de kaart opgenomen in het administratief dossier dichterbij haar dorp zijn gelegen haar onbekend zijn (stuk 5, gehoorverslag, p. 10). Het betreft hier opvallende leemtes in verzoekers kennis die zijn bewering afkomstig te zijn uit Mohmand Dara op fundamentele wijze ondermijnen. Waar de verzoekende partij stelt dat de verwerende partij haar verklaring over de ligging van de Kunar-rivier verkeerd gelezen heeft, kan de Raad slechts vaststellen dat de verzoekende partij deze rivier tijdens haar gehoor heeft gesitueerd aan de kant van de zonsondergang (het westen) vanuit haar dorp bezien, daar waar uit voormelde kaart in het administratief dossier blijkt dat de rivier zich ten noorden van verzoekers dorp bevindt (stuk 5, gehoorverslag, p. 4).

Gelet op het voorgaande, slaagt de verzoekende partij er niet de hoger weergegeven gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, en betrekking hebben op de kern van haar vluchtrelaas, te weerleggen. Niettegenstaande de verzoekende partij het tegendeel beweert, kan nergens in de bestreden beslissing worden gelezen dat haar algemene geloofwaardigheid zou zijn aangetast omdat zij de waarheid niet zou hebben verteld over haar leeftijd. In de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er terecht op dat nu de

verzoekende partij blijkens voormeld leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij reeds ouder was dan achttien jaar op het ogenblik van dit onderzoek, zij niet als minderjarige kan worden beschouwd. De vaststelling dat de verzoekende partij derhalve geen beroep kan doen op de procedurele waarborgen ten gunste van de categorie van kwetsbare personen heeft geen uitstaans met de concrete en pertinente motieven op basis waarvan er geen geloof wordt gehecht aan verzoekers herkomst. Uit deze motieven kan geenszins enige vooringenomenheid in hoofde van de verwerende partij blijken.

De verzoekende partij brengt in voorliggend verzoekschrift geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet eerlijk en objectief behandeld zou zijn geweest. Ook uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing kan geen enkele vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. De verzoekende partij maakt op geen enkele wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Hazarnaw gelegen in het district Mohmand Dara van de provincie Nangarhar. Het enkele feit dat in de bestreden beslissing kan worden gelezen dat de dossierbehandelaar tijdens het gehoor twijfels uitte over verzoekers verklaarde herkomst, neemt niet weg dat in de bestreden beslissing op afdoende wijze wordt gemotiveerd waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn herkomst. Dat de verwerende partij zelf van oordeel zou zijn dat haar vaststellingen ruimte laten voor twijfel dienaangaand, blijkt niet uit de bestreden beslissing. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde regio van herkomst, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met zijn verblijfplaats zijn verbonden.

Gelet op wat voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat het onderzoek van verzoekers dossier niet op correcte wijze zou zijn gebeurd, noch dat de verwerende partij zich zou hebben schuldig gemaakt aan een selectieve lezing van het gehoorverslag.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij haar voorgehouden herkomst uit het district Mohmand Dara van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.4. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.6. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig november tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS